

[Glensgård]

Ændringsforslag nr. 2 går ud på at ophæve beslutningen om, at man skal fortælle, hvornår en forretning har åbent. Det må være op til den enkelte indehaver at bestemme, hvor tit og hvornår han ønsker at ændre den supplerende butikstid. Man kunne tænke sig, at en forretning f. eks. i forbindelse med en større udstilling ønskede at ændre den supplerende butikstid i den periode, den pågældende udstilling varede. Man kan også tænke sig, at en forretning ønsker at ændre den supplerende butikstid f. eks. i nøjagtig industriferiens periode, og den falder normalt ikke sådan, at den starter den 1. i en måned.

Så er der ændringsforslag nr. 3, som er en logisk konsekvens af det ændringsforslag til § 10, som blev vedtaget af folketinget forleden dag. Jeg skal kort fortælle, hvad mit ændringsforslag går ud på.

Der står i § 3, stk. 1: „... og der ved samtlige indgange til butikks- og lagerlokaler er opsat et skilt, der på tydelig måde bærer påskriften: „Begrænset varesortiment“.“ Og ministerens bemærkninger til denne bestemmelse var, at man derigennem kunne fortælle den enkelte leverandør, at han leverede varer til en butik, som handlede med et begrænset varesortiment.

Det førnævnte ændringsforslag til § 10 blev fremsat efter forliget mellem venstre og socialdemokratiet, og jeg vil kort gengive de bemærkninger, som de to partier selv har anført til dette ændringsforslag. Man siger: „Det forudsættes, at leverandøren normalt kun kan pådrage sig strafansvar, når han til en af de i § 3, stk. 1, nævnte butikker — uanset påtale af konkrete overtrædelser fra en af de i forslaget § 10, stk. 4, omhandlede foreninger eller organisationer — leverer varer, der ikke er omfattet af butikkens varesortiment, og dermed gentagne gange groft og forsætligt har medvirket til butikslovens lovovertrædelse.“

Forslagsstillerne til ændringsforslaget til § 10 siger altså her, at man vil kun bruge § 10, såfremt man gentagne gange har bevist, at den pågældende forretning har gjort det. Altså er denne skilteskov unødvendig, og derfor må det være en logisk konsekvens, at man, som vi foreslår ved vort ændringsforslag nr. 3, ændrer § 3 og lader følgende ord udgå: „, og der ved samtlige indgange til bu-

tiks- og lagerlokaler er opsat et skilt, der på tydelig måde bærer påskriften: „Begrænset varesortiment“.“

Ellers er de øvrige ændringsforslag en konsekvens af, at vi ikke mener, at vi med loven skal banke ind over for butikker, at de kun f. eks. må holde åbent til kl. 10 om søndagen. Der er ikke tale om, at de, der handler med det begrænsede sortiment, skal holde åbent fra kl. 6 til kl. 10, men de må inden for perioden fra kl. 6 til kl. 10 efter lovforslaget og efter ændringsforslaget fra fremskridtspartiet inden for perioden fra kl. 6 til kl. 14 selv afgøre, på hvilke tidspunkter de ønsker at have butikstiden.

Desuden er der et par andre vigtige punkter, idet vi siger, at denne dispensation i sommerhusområder ikke skal gives for 1 år ad gangen. Det er ganske urimeligt, at man forlanger, at en forretning for så vidt investerer i henhold til lov om butikstid og så kun får dispensationen 1 år ad gangen. Vi har sat en grænse på 10 år, fordi vi mener, det må stå i et rimeligt forhold til de investeringer, de pågældende mennesker foretager.

Vi foreslår også, at det er kommunen, der skal afgøre, hvornår der kan dispenseres, og ikke ministeriet. Efter lovforslaget er det jo sådan, at det kun er i spørgsmålet om kunst-udstillinger, det afgøres af kommunen, mens de øvrige udstillinger afgøres af ministeriet. Vi mener, det må være rimeligt, at denne dispensationsmulighed helt overgives til kommunen.

Det var kort, hvad vi havde at sige om disse ændringsforslag, men jeg vil i særdeleshed bede det flertal, der forleden dag stemte for en ændring af § 10, om at overveje ændringsforslag nr. 3 til § 3, som jo er en logisk konsekvens af det, flertallet markerede forleden dag.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg må meddele, at venstre ikke kan stemme for de stillede ændringsforslag. Det har ikke noget at gøre med, at vi kritiserer fremskridtspartiet for deres anvendelse af proceduren. Det kan være vanskeligt for et nyt parti at vænne sig til den fremgangsmåde, der anvendes her i tinget. Det må jo indrømmes, at der har været en meget kort tid til behandling — knap og nap 3 måneder — og der har så kun været 2 dage til at